

Sygn. akt. IV Ka 264/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lipca 2016r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Grzegorz Szepelak

Protokolant Justyna Gdula

bez udziału przedstawiciela Urzędu Skarbowego W.

po rozpoznaniu w dniu 14 lipca 2016r.

sprawy **M. W. (1)**

urodzonej w dniu (...) w T.,

córki T. i J. z domu P.,

oskarżonej o czyn z art. 57 § 1 k.k.s.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków

z dnia 23 listopada 2015 r. sygn. akt II W 76/14

I. na podstawie art. 17 § 1 pkt. 6 kpk w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. uchyla zaskarżony wyrok i toczące się przeciwko M. W. (1) postępowanie karne umarza;

II. zasądza od Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Krzyków) na rzecz adwokata M. G. kwotę 516,60 złotych (pięciuset szesnastu i ⁶⁰ / 100 , w tym VAT), tytułem wynagrodzenia obrony oskarżonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. kosztami sądowymi w sprawie obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

M. W. (1) - **oskarżona została o to, że:**

I. będąc podatnikiem, w okresie od 20 września 2010 r. do 31 stycznia 2012 r., uporczywie nie wpłacała w ustawowym terminie, na rachunek Urzędu Skarbowego W. we W., zryczałtowanego podatku dochodowego od przychodów ewidencjonowanych za miesiące od sierpnia do października 2010 r., styczeń, od kwietnia do czerwca 2011 r. oraz podatku wykazanego w zeznaniach rocznych (...) za lata 2010 i 2011 r. w łącznej kwocie 42.347,00 zł.

tj. o czyn z art. 57 § 1 k.k.s.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Krzyków wyrokiem z dnia 23 listopada 2015 roku, sygn. akt II W 76/14:

I. oskarżoną **M. W. (1)** uznał za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za to na podstawie art. 57 § 1 k.k.s. wymierzył jej karę grzywny w wysokości 1.000 (jeden tysiąc) złotych,

II. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokat M. G. kwotę 708,48 zł (siedemset osiem złotych i czterdzieści osiem groszy) brutto tytułem nieopłaconej obrony udzielonej oskarżonej z urzędu,

III. na podstawie art. 113 § 1 k.k.s. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych w całości i nie wymierzył jej opłaty.

Apelację od powyższego wyroku w całości na korzyść oskarżonej wniosła jej obrońca. Orzeczeniu temu zarzuciła :

I. **błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia**, poprzez błędne przyjęcie, że oskarżona uporczywie nie wpłacała podatku w terminie, co doprowadziło do przyjęcia, iż jej zachowanie wyczerpało znamiona wykroczenia skarbowego określonego w art. 57 § 1 kks, podczas gdy w rzeczywistości oskarżona nie przewidywała możliwości spowodowania swoim zachowaniem uszczuplenia należności publicznoprawnej – w konsekwencji czego oskarżonej niezasadnie przypisano sprawstwo,

II. **rażąco niewspółmierność kary**, albowiem w przedmiotowej sprawie zasadnym było orzeczenie grzywny w wymiarze 175,00 zł, a to z uwagi na niewielki stopień winy oskarżonej związany z zasadnością pociągnięcia do odpowiedzialności brata oskarżonej M. W. (2) za czyn z art. 57 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks oraz trudną sytuacją rodzinną i majątkową oskarżonej, jej właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy tryb życia, uprzednią niekaralność, pozytywną prognozę kryminologiczną i motywację nie zasługującą jednoznacznie w całości na dezaprobatę.

W konkluzji apelacji skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i uniewinnienie oskarżonej, a „niezależnie” o uchylenie orzeczenia z uwagi na przedawnienie karalności czynu zarzucanego oskarżonej i umorzenie postępowania karnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Wniesiona apelacja jest o tyle zasadna, że doprowadziła do uchylenia zaskarżonego wyroku i umorzenia postępowania w związku ze stwierdzeniem przedawnienia karalności czynu zarzucanego oskarżonej. W realiach przedmiotowej sprawy do obliczenia terminów przedawnienia mają jednak zastosowanie przepisy z art. 51 § 1 i 2 k.k.s. w zw. z art. 44 § 3 k.k.s.

Analiza akt sprawy, argumentacji Sądu Rejonowego zawartej w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia oraz analiza zarzutów apelacyjnych prowadzi do jednoznacznego wniosku, że brak jest podstaw do podważenia trafności merytorycznego rozstrzygnięcia Sądu, co do ustaleń faktycznych w zakresie przypisania oskarżonej sprawstwa i winy, w odniesieniu do zarzucanego jej wykroczenia. Tym samym, brak jest podstaw do stwierdzenia, że orzeczenie wydane przez Sąd I instancji mogłoby na tym etapie postępowania ulec zmianie, albowiem przedstawiony materiał dowodowy zasadnie pozwalał na przypisanie oskarżonej uporczywości z tytułu nie wpłacania podatków.

Niemniej jednak, w chwili obecnej dokonywanie oceny zasadności zarzutów wskazanych w treści apelacji pozostaje bezprzedmiotowe, z uwagi na zaistnienie ujemnej przesłanki procesowej określonej w przepisie art. 17§ 1 pkt 6 kpk.

Przypomnieć bowiem należy, iż M. W. (1) będąc podatnikiem, w okresie od 20 września 2010 r. do 31 stycznia 2012 r., uporczywie nie wpłacała w ustawowym terminie, na rachunek Urzędu Skarbowego W. we W., zryczałtowanego podatku dochodowego od przychodów ewidencjonowanych za miesiące od sierpnia do października 2010 r., styczeń, od kwietnia do czerwca 2011 r. oraz podatku wykazanego w zeznaniach rocznych (...) za lata 2010 i 2011 r. w łącznej kwocie 42.347,00 zł.

Zgodnie zaś z przepisem art. 51 kks karalność wykroczenia skarbowego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok (§ 1). Natomiast, w sytuacji, gdy w w/w terminie wszczęto postępowanie przygotowawcze przeciwko sprawcy, karalność popełnionego przez niego wykroczenia skarbowego ustaje z upływem dwóch lat od zakończenia tego okresu

(§2). Czyn zarzucony M. W. (1) naraził na uszczuplenie należności publicznoprawnej, a zatem zgodnie ze stosowanym odpowiednio do wykroczeń skarbowych przepisem art. 44 § 3 kks, bieg jego przedawnienia rozpoczął się z końcem roku, w którym upłynął termin płatności należności, a więc z końcem 2012 roku. W związku z powyższym termin przedawnienia karalności wykroczenia przypisanego M. W. (1) upłynął w dniu 31 grudnia 2015r - w toku postępowania międzyinstancyjnego.

Konsekwencją upływu w/w terminu była konieczność uchylecia zaskarżonego wyroku i umorzenia postępowania przez Sąd Odwoławczy, w oparciu o stwierdzenie negatywnej przesłanki procesowej z art. 17§ 1 pkt 6 kpk w (zw. z art. 113§ 1 k.k.s). W związku z wydanym rozstrzygnięciem, Sąd Okręgowy zasądził przy tym od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. G. kwotę 516,60 złotych (pięciuset szesnastu i 60/100 w tym VAT), tytułem wynagrodzenia obrony oskarżonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym, a nadto kosztami sądowymi w sprawie obciążył Skarb Państwa. Podstawę normatywną takiego rozstrzygnięcia stanowią przepisy art. 634 kpk w zw. z art. 632 pkt 2 Kodeksu postępowania karnego.